

FOTO JAN VERNIEUWE

Het bestuur van het jubilerende Vlaamse ontmoetingscentrum Gulden Spoor.

Vlamingen zijn thuis in Gulden Spoor

BRUGGE • Dries De Rycke

Van het totaal vervallen en verkommerde café Windsor eind de jaren tachtig tot het gezellig ingerichte Vlaams ontmoetingscentrum De Gulden Spoor nu. Al tien jaar lang vinden honderden Vlaamsgezinden de weg naar het ontmoetingscentrum op het Zand. Voor een voordracht, een streepje muziek, een getuigenis of gewoon een babbel met vrienden na de zaterdagmarkt. Het centrum leeft en wil er op z'n minst nog eens tien jaar bijdoen.

„Tot halfweg de jaren zestig sukelden we van de ene herberg naar de andere om een vergaderen ontspanningsruimte te vinden waar Vlaams-nationalisten elkaar konden treffen. Tot enkelen het initiatief namen en de moed opbrachten om een Vlaams Huis uit de grond te stampen”, blikt Marc De Vriese terug. Daartoe werd op 6 maart 1965 de „SV Vlaamse Klub” opgericht. Het eerste Vlaams Huis in Brugge — Het Breydelhof in de Jozef Suvéestraat — opende op 1 mei van datzelfde jaar zijn deuren.

Op 12 maart 1971 zag de vzw Informativa het levenslicht, met als doel „de verdediging en bevordering van de politieke, culturele, sociale en economische belangen van de Vlaamse bevolking in Brugge en elders, met inbegrip van de Vlaamse belangen in Brussel”. Stichtende leden waren Pieter Leys, Raymond Reynaert, Hendrik Monteyne en de intussen al overleden Edmond Sintobin, Raymond Podevyn en Marc Vandemoortel.

In het Breydelhof werd een stuk Vlaamse en Brugse geschiedenis geschreven, tot de poort eind 1985 definitief dichtklapte. „Slechts sporadisch ontmoetten wij nog vrienden uit het Breydelhof. Het contact verwaterde, de thuishaven was verdwenen”, aldus voorzitter Marc De Vriese van de vzw Informativa.

Zoektocht

Negen maanden later vonden enkele Vlaamse vrienden elkaar in het kabinet van eerste schepen Pieter Leys in het gemeentehuis van Sint-Andries. „Dat was de eerste verkennende ronde in onze zoektocht naar een nieuw Vlaams ontmoetingscentrum. De voorkeur ging uit naar de Markt, het Simon Stevinplein of het Zand, want de ligging speelt een grote rol”. Even leek het erop dat de vzw café-hotel Leopold op het Zand zou overnemen, maar dat ging uiteindelijk niet door.

Wat verderop stond café Windsor

te koop. „Een echt krot en de eigenares was niet van plan verbeteringswerken uit te voeren. Het dak lekte, vloeren, wanden en plafondbekleding waren niet meer bruikbaar, verwarming was zo goed als niet voorhanden, de elektriciteitsleidingen verkeerden in een gevaarlijke toestand, waterleidingen waren toegekalkt of opgeroest en de rioolbuizen ingevallen of toegeslibd”.

Decennium

De renovatie duurde acht maanden en op 2 februari 1990 konden de vele sympathisanten het nieu-

we ontmoetingscentrum De Gulden Spoor bewonderen. Een mooi in lood gezet glaswerk van de Brugse kunstenaar Leo Crul herinnert aan de opening tien jaar geleden. Het voorbije decennium organiseerde Informativa er een honderdtal activiteiten. Hendrik Brugmans beet op 11 mei 1990 de spits af met een voordracht over Vlaanderen in Europa. Naast uitgesproken „Vlaamse onderwerpen” (Irma Laplasse, oostfronters, amnestie, Abbeville of de staats-hervorming) demonstreerde ook tamboer Roger Hessel zijn zangtalent en kon journalist Hedwig Dacquain er zijn anekdotes kwijt.